

[Løff Hermann]

overvejelser vedrørende reduktioner inden for 1-årige perioder, og så forstår jeg ikke, hvorfor man ikke lige så godt kan sige til elseskaberne: Vi har f.eks. inden for en 2-årig periode reduktionsmål af den og den størrelse.

Så vil jeg gerne, for jeg tror ikke, jeg helt opfattede, hvad ministeren sagde, sige til ham, at vores opfattelse er altså, at vi skal have kontinuerlige nedsættelser, sådan at vi ikke står i den situation, at vi først i 1993 for så vidt angår svovldioxidemissionen når ned på et udslip, der svarer til, hvad vi havde i 1984. Det kan ikke være meningen, at vi, når vi snakker om miljøbeskyttelse og om begrænsning af luftforureningen, i realiteten først når ned på et ordentligt emissionsniveau på et meget sent tidspunkt. Det er jo oven i købet således, at de kvoter, der er fastlagt for svovldioxidemissionen, har en rummelighed, der betyder, at man faktisk kunne sende 24.000 t mere i vejret i 1986, end elværkerne faktisk har gjort. Man må nok sige, at her er vi så meget hinsides miljøbeskyttelseshensyn, som man næsten kan være. Det var i øvrigt et forhold, som vi måske knap nok var opmærksom på i forbindelse med drøftelserne i 1984 af SO₂-loven, men det skal ikke forhindre os i at tage spørgsmålet op i forbindelse med udvalgsarbejdet om dette lovforslag.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil lige knytte en enkelt bemærkning til spørgsmålet om de 4-årige kvoter.

Jeg vil ikke afvise, at der kan være en saglig begrundelse for dette, og jeg vil godt se positivt på det i udvalget, men der er et andet moment, som ikke har været inde i billedet endnu. Når vi taler om miljø, miljøforbedringer osv., handler det for en stor dels vedkommende også om psykologi og pædagogik, og der opstår en chance for et vist incitament, ikke kun for politikkerne, men også for de mennesker, der er involveret i det, når man med jævne og kortere mellemrum skal vurdere nogle situationer. Det synes jeg også man kan tage med i sine overvejelser, når man taler om kvoter. Jeg er godt klar over, vi ikke skal have overadministration og den slags ting, men det ligger altså også bagved, når jeg er bekymret for 4-årige kvoter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af miljøkrav ved import af biler.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.

(Fremsat 17/12 87).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Beslutningsforslaget fra Fælles Kurs retter sig mod en af de største forureningskilder, nemlig bilerne. Jeg kan meddele forslagsstillerne, at det fremsatte forslag i sin målsætning ligger på linie med regeringens holdning, men det er ikke muligt at indføre USA-kravene allerede fra 1. juni 1988. Det er almindelig praksis, at importørerne får en vis tid til at tilpasse sig nye regler og tilrettelægge importen af biler, der lever op til de nye krav. Efter regeringens opfattelse kan USA-reglerne derfor tidligst indføres den 1. oktober 1989, og det forudsætter, at regeringen inden 1. april i år træffer beslutning herom.

Regeringen nedsatte allerede før jul en arbejdsgruppe med repræsentanter for Miljøstyrelsen og Justitsministeriet. Gruppen skal i begyndelsen af februar orientere mig om sin vurdering af mulighederne for en samlet indførelse af USA-krav til alle nye personbiler fra 1. oktober 1989.

Gruppen skal endvidere udarbejde et oplæg til regeringen, således at en beslutning kan tages inden den 1. april.

På den baggrund kan vi ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Helen Beim (S):

Jeg lyttede godt efter, hvad miljøministeren sagde her fra talerstolen, for i forbindelse med